

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžik/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 1017200263
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1017200263.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a zo sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Milan Morava v právnej veci žalobcu: Transparency International Slovensko, Bajkalská 25, 827 18 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava, za účasti: Národná diaľničná spoločnosť, a. s., Dúbravská cesta 14, 841 04 Bratislava, právne zastúpená SOUKENNÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 169/2016 zo dňa 20. decembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/36/2017-72 zo dňa 13. marca 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky mení rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/36/2017-72 zo dňa 13. marca 2018 tak, že rozhodnutie žalovaného č. 169/2016 zo dňa 20.12.2016 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalobca má právo na úplnú náhradu trov konania voči žalovanému.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa §190 zákona č. 162/2015 Zb. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 169/2016 zo dňa 20.12.2016, ktorým orgán verejnej správy druhého stupňa podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa č. 26543/2016/A232-OK/71968 zo dňa 15.11.2016 a zamietol rozklad žiadateľa/žalobcu.

2. Žiadosťou zo dňa 27.10.2016 požiadal žiadateľ Národnú diaľničnú spoločnosť o sprístupnenie informácii v zmysle zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o slobode informácií“), konkrétne o sprístupnenie mena a priezviska predávajúcich od ktorých Národná diaľničná spoločnosť vykúpila pozemky, ktoré boli identifikované v žiadosti za účelom výstavby diaľnice D4 a rýchlostnej cesty R7.

3. Národná diaľničná spoločnosť v odpovedi zo dňa 02.11.2016 uviedla, že požadované informácie nespístupní z dôvodu ochrany osobných údajov predávajúcich a v súlade s § 18 ods. 4 zákona o slobode informácii podala Ministerstvu dopravy a výstavby SR podnet na vydanie rozhodnutia. Ministerstvo dopravy a výstavby následne vydalo rozhodnutie č. 26543/2016/A232-OK/71968 zo dňa 15.11.2016, ktorým nevyhovelo žiadosti žiadateľa o sprístupnenie informácii z dôvodu ochrany osobných údajov.

4. Proti tomuto prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy podal žiadateľ rozklad, v ktorom namietal nesprávne právne posúdenie otázky, či je možné požadované informácie sprístupniť aj bez súhlasu dotknutých osôb.

5. O rozklade rozhodol orgán verejnej správy druhého stupňa rozhodnutím č. 169/2016 dňa 20.12.2016, ktorý zamietol rozklad žiadateľa a potvrdil správnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa a stotožnil sa s jeho právnym názorom, že požadované informácie sú údaje o konkrétnych fyzických osobách a predstavujú ekonomickú a sociálnu identitu týchto osôb. Sprístupnenie osobných údajov týchto fyzických osôb neustanovil osobitný zákon a povinná osoba nedisponovala predchádzajúcim písomným súhlasom takejto osoby.

6. Včas podanou žalobou na krajskom súde dňa 23.02.2017 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 169/2016 zo dňa 20.12.2016, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa č. 26543/2016/A232-OK/71968 zo dňa 15.11.2016, ktorým nevyhovelo žalobcovi a nespístupnil ním požadované informácie.

7. Žalobca žiadal sprístupniť informácie a to meno a priezvisko predávajúcich, od ktorých Národná diaľničná spoločnosť, a. s., vykúpila za účelom výstavby diaľnice D4 a rýchlostnej cesty R7 tieto pozemky:

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 6284/57, zapísaný na LV XXXX, kat. územie Q. U., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 6355/62, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 6284/97, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 5912/29, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 6355/41, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., G. Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra E, par. č. 2158/5, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra E, par. č. 2166/3, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 20712/17, zapísaný na LV XXXX, kat. územie D., obec D., okres Senec;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 2221/10, zapísaný na LV XXXX, kat. územie M. B., obec Dunajská Lužná, okres Senec;

- Všetkých pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území B., obec Kvetoslavov, okres Dunajská Streda.

8. Žalobca v správnej žalobe vytýkal žalovanému nesprávne právne posúdenie veci, predovšetkým nesprávne posúdenie otázky, či požadované informácie sú osobnými údajmi a alternatívne, ak požadované informácie sú osobnými údajmi, nesprávne posúdenie otázky, či môžu byť sprístupnené bez súhlasu dotknutých osôb.

9. Žalovaný v replike zo dňa 18.05.2017 namietol, že žalobcom požadované informácie nie sú osobnými údajmi. Žalovaný mal za to, že predmetom žiadosti o poskytnutie informácie boli osobné údaje v rozsahu meno a priezvisko osôb, ktoré boli špecifikované ďalšími identifikátormi, následkom čoho bola správna aplikácia ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám a neprístupnenie požadovaných informácií z dôvodu, že písomný súhlas dotknutých osôb nebol daný. Podľa žalovaného týmto postupom tiež bola zabezpečená ochrana nedotknuteľnosti osôb a ich súkromia.

10. K žalobe sa tiež vyjadrila Národná diaľničná spoločnosť, ako ďalší účastník konania. Vo vyjadrení zo dňa 19.04.2017 poukázala na právnu úpravu ochrany osobných údajov vychádzajúcu z čl. 16 a 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky a tiež na usmernenie Úradu na ochranu osobných údajov č. 00337/2016-Op-3 zo dňa 15.07.2016.

11. Žalobca reagoval na vyjadrenie žalovaného a ďalšieho účastníka konania replikou zo dňa 27.06.2017. Zotrvával v názore, že k identifikácii mena a priezviska nemôže dôjsť ani v spojení s informáciou o parcelnom čísle bez získania ďalších údajov a bez vynaloženia neprimerane vysokého úsilia. Na základe označenia menom a priezviskom v spojení s parcelným číslom nie je možné dospieť k jednoznačnej identifikácii osoby, nakoľko tento doplňujúci geografický údaj nie je ukazovateľom rozhodným pre určenie napr. adresy trvalého bydliska, prechodného pobytu, miesta narodenia, a to ani v okruhu vymedzenia konkrétneho kraja. Žalobca tiež uviedol, že ním požadované informácie boli v minulosti zverejnené vo verejnom registri a tým stratili časť ochrany poskytovanej zákonom o ochrane osobných údajov a to najmä vo vzťahu k potrebe získaniu súhlasu s ich spracúvaním.

12. K replike žalobcu sa vyjadril ďalší účastník konania dňa 01.03.2018, pričom zotrval na výklade charakteru požadovaných informácií ako osobných údajov a poskytol aj odlišný výklad usmernenia Úradu na ochranu osobných údajov č. 00337/2016-Op-3 zo dňa 15.07.2016.

13. Krajský súd preskúmal rozhodnutie žalovaného č. 169/2016 zo dňa 20.12.2016, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil správnosť rozhodnutia orgánu verejnej správy prvého stupňa č. 26543/2016/A232-OK/71968 zo dňa 15.11.2016, ktorým nevyhovel žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácie.

14. Krajský súd mal za to, že požadované informácie žalobcom sú osobné informácie a tieto by mohli byť sprístupnené len ak to ustanovuje zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby (§ 9 ods. 2 zákona o slobode informácií).

15. Žalobca chcel sprístupniť meno a priezvisko osôb, ktoré predali Národnej diaľničnej spoločnosti pozemky, ktoré v žiadosti identifikoval. Takto požadované informácie sú podľa krajského súdu údajmi o konkrétnych fyzických osobách a predstavujú ekonomickú a sociálnu identitu týchto osôb. Sprístupnenie osobných údajov týchto fyzických osôb neustanovuje osobitný zákon a povinná osoba nedisponovala predchádzajúcim písomným súhlasom takejto osoby.

16. Krajský súd poukázal na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo 43/2011 a 6Sžo 44/2011 zo dňa 20.06.2012, cit.: „sú osobnými údajmi údaje, týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychologickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu. Účelom

zákona o ochrane osobných údajov je jednak zabezpečiť právo každého na ochranu pred neoprávneným zásahom do svojho súkromia a taktiež uviesť práva a povinnosti vymedzené týmto zákonom do súladu so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EC z 24. Októbra 1995 o ochrane jednotlivcov pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov. Zákon o ochrane osobných údajov je svojou podstatou implementáciou smernice do právneho poriadku Slovenskej republiky s tým, že vstupom Slovenskej republiky do Európskej únie sa dodržiavania jej ustanovení môže domáhať každý, kto tvrdí, že nesúladným spracovaním osobných údajov bola jeho garantovaná ochrana porušená.“

17. V rozhodnutí krajský súd poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sž/29/2013, v ktorom sa uvádza, že zákon o ochrane osobných údajov neupravuje taxatívne zoznam údajov, ktoré majú charakter osobných údajov, pričom však sama definícia tohto pojmu obsiahnutá v zákone vyžaduje pre poskytnutie ochrany údajov ako osobnému údajovi, aby na jeho základe, resp. na základe súboru údajov, bola osoba určiteľná, či už priamo, alebo nepriamo. Vychádzajúc z požiadavky určenia, alebo určiteľnosti konkrétnej osoby na základe jedného alebo viacerých údajov, najvyšší súd má za to, že priezvisko a meno v spojení s uvedením povolania predstavujú súbor takých údajov, ktoré umožňujú konkretizáciu osoby, jej odlíšenie od iných osôb s rovnakým menom a priezviskom. Súčasne ide o charakteristiky alebo znaky tvoriace identitu osoby.

18. Účelom zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane osobných údajov“) je zabezpečiť právo každého na ochranu pred neoprávneným zásahom do svojho súkromia a uviesť práva a povinnosti vymedzené týmto zákonom do súladu so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EC zo dňa 24.10.1995 o ochrane jednotlivcov pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov.

19. Z uvedeného krajského súdu vyplývalo, že osobným údajom je informácia týkajúca sa fyzickej osoby, ktorá je „určená“ alebo „určiteľná“, resp. ktorá je na základe určitého súboru rôznych údajov konkrétne identifikovateľná a nezameniteľná s inou osobou. Ochrana osobných údajov sa teda v zmysle zákona o ochrane osobných údajov vzťahuje na informácie týkajúce sa osoby, ktorá je na základe určitého súboru údajov konkrétne identifikovateľná a nezameniteľná s inou osobou.

20. Podľa krajského súdu v prípade sprístupnenia mena a priezviska predávajúcich by žiadateľ disponoval aj číslom listu vlastníctva a konkrétnym parcelným číslom, t.j. konkrétnym predmetom prevodu kúpnej zmluvy, dotknuté osoby by boli jednoznačne identifikovateľné aj prostredníctvom uvedeného údaje.

21. Krajský súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že informácie o mene a priezvisku predávajúcich, s ktorými Národná diaľničná spoločnosť uzatvorila kúpne zmluvy na nehnuteľnosti uvedené v žiadosti sú už zverejnenými informáciami ako súčasť katastrálneho operátu podľa § 68 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. Súčasťou katastrálneho operátu je informácia o aktuálnom vlastníkovi nehnuteľnosti, pričom sú zverejnené údaje v rozsahu podľa § 68 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z.. Ustanovenie § 68 ods. 1, ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. neustanovuje, že katastrálny operát má obsahovať aj informácie o predchádzajúcich vlastníkoch nehnuteľností. Nebolo preto možné sprístupniť informácie požadované žalobcom ako osobné údaje už zverejnené na základe osobitného predpisu.

22. Žalobca sa žiadosťou o sprístupnenie uvedených informácií sa podľa krajského súdu chcel vyhnúť zaplateniu správnych poplatkov, nakoľko údaje o minulých vlastníkoch pozemkov sú sprístupnené verejnosti len v obmedzenom rozsahu, len na základe žiadosti a len po zaplatení správneho poplatku.

23. Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že orgány verejnej správy dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Súd mal za to, že napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj orgánu verejnej správy prvého stupňa bolo z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a žalobu v celom rozsahu podľa § 190 SSP zamietol.

24. Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca, v postavení sťažovateľa (ďalej aj „sťažovateľ“), v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/36/2017-72 zo dňa 13.03. 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP.

25. Žalobca namietal, že krajský súd sa v rozsudku nedostatočne vysporiadal s otázkou možnosti sprístupnenia požadovaných údajov, ako už zverejnených osobných údajov, ktoré možno spracúvať bez súhlasu dotknutej osoby (bod V. Žaloby). Krajský súd sa otázkou, či požadované informácie predstavujú zverejnené osobné údaje, ktoré možno sprístupniť bez súhlasu dotknutej osoby, vysporiadal len v jednom bode rozsudku (bod 45). Odôvodnenie poukazuje len na § 68 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych práv a iných práv k nehnuteľnostiam.

26. Žalobca tým namietal nedostatočné odôvodnenie rozsudku krajského súdu podľa § 139 ods. 2 SSP. Namietal, že súd sa nezaoberal právnym posúdením sťažovateľa, ktoré uviedol v bode V. Žaloby a v naväzujúcej replike žalobcu z 27.06.2017 (bod 3) na základe toho považoval odôvodnenie rozsudku za nedostatočné a nezákonné, čím došlo k obmedzeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces.

27. Krajský súd v bode 45 rozsudku uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením sťažovateľa, že požadované informácie o mene a priezvisku predávajúcich, sú už zverejnenými informáciami ako súčasť katastrálneho operátu, pričom na odôvodnenie názoru stroho uviedol, že ustanovenie § 68 ods. 1, ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. neustanovuje, že katastrálny operát má obsahovať aj informácie o predchádzajúcich vlastníkoch. Podľa žalobcu odkazované ustanovenia ustanovujú verejnosť katastrálneho aparátu a prelomujú ochranu osobných údajov vo vzťahu k údajom obsiahnutým v operáte v rozsahu meno, priezvisko, rodné číslo, dátum narodenia a miesto trvalého pobytu. Uvedené ustanovenia neriešia pritom otázku či obsahom katastrálneho operátu je informácia o prechádzajúcich vlastníkoch pozemkov. Dané ustanovenie sa obmedzuje na všeobecné konštatovanie, že súčasťou katastrálneho operátu sú údaje o vlastníkoch, pričom nerieši, či sa pod pojmom vlastník pre účely zákona myslí aktuálny vlastník alebo prechádzajúci vlastník.

28. O tom, že súčasťou katastrálneho operátu sú údaje o predchádzajúcich vlastníkoch, a teda sa na nich vzťahuje zásada verejnosti katastra, svedčí spôsob, akým okresné úrady sprístupňujú informácie z katastra. V prípade požiadania vyhotovenia kópie originál listu vlastníctva, získa žiadateľ od okresného úradu verejnú listinu, ktorá obsahuje okrem iného chronológiu zmien. Časť B listu vlastníctva uvádza informácie o vlastníkoch a iných oprávnených osobách, v ktorej sa v rámci chronológie zmien uvádza informácia o predchádzajúcom vlastníkovi. Pokiaľ bola predchádzajúcim vlastníkom nehnuteľnosti fyzická osoba, tak o tejto sa poskytnú údaje v rozsahu meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia a miesto trvalého pobytu. Sťažovateľ uviedol, že súčasťou katastrálneho operátu je aj informácia o predchádzajúcom vlastníkovi. Pokiaľ by v ňom takáto informácia absentovala, tak by ju ani nebolo možné poskytnúť. Logicky sťažovateľovi vyplynulo, že táto informácia je súčasťou katastrálneho operátu. Požadované informácie napĺňali legálnu definíciu zverejnených údajov a boli ich možné spracovať bez súhlasu dotknutej osoby.

29. Pokiaľ ide o argument uvedený v bode 46 rozsudku, že účelom žiadosti o informácie malo byť vyhnutie sa zaplateniu správnych poplatkov, tak toto tvrdenie bolo bez právnej relevancie. V zmysle § 3 ods. 3 zákona o slobode informácií sa informácie majú sprístupňovať bez ohľadu na účel žiadosti, jej oprávnenosti, či opodstatnenosti. Žalobca poukázal na vysokú mieru spoločenského záujmu na poskytnutí danej informácie z dôvodu existencie pochybnosti o kupčení s pozemkami. Z toho dôvodu existuje verejný záujem na sprístupnení informácie o tom, s kým vystupuje Národná diaľničná spoločnosť do obchodných vzťahov. Žalobca predložil články z médií ako prílohy ku kasačnej sťažnosti.

30. Žalobcovi nepochybne vyplývalo, že požadované informácie mali povahu zverejnených osobných údajov, a teda ich bolo možné sprístupniť aj bez súhlasu dotknutých osôb. Žalobca navrhol aby najvyšší súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3.

31. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním zo dňa 01.10.2018 v ktorom uviedol, že tvrdenie žalobcu o nesprávnom procesnom prístupe súdu, je zmätočné, nesprávne a neodôvodnené. Za nesprávny procesný postup súdu by bolo možné považovať taký postup súdu, ktorý by mal za následok znemožnenie realizácie oprávnení účastníka konania procesnej povahy, ktoré mu priznáva SSP. O procesnú vadu by išlo najmä vtedy, ak by súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a takýmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Žalobca v kasačnej sťažnosti neuviedol, ktoré procesné právo malo byť nesprávnym procesným postupom súdu dotknuté, odvoláva sa iba na nedostatočné resp. nezákonné odôvodnenie rozsudku krajského súdu, čo zjavne spolu nesúviselo a § 439 ods. 3 písm. c) SSP stanovuje, že ak kasačná sťažnosť len proti dôvodom rozhodnutia krajského súdu nie je prístupná. Kasačnou sťažnosťou možno napadnúť len výrok rozhodnutia. Len proti samotným dôvodom rozhodnutia krajského súdu nie je kasačná sťažnosť prípustná.

32. Ďalej sa žalovaný pridržiava svojich doterajších vyjadrení, predovšetkým že údaje o minulých vlastníkov pozemkov sú sprístupnené verejnosti len v obmedzenom rozsahu, len na základe žiadosti a len po zaplatení správneho poplatku. Navrhol aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť zamietol.

4.

33. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dni vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

34. Z administratívneho spisu bolo zistené, žalobca žiadal Národnú diaľničnú spoločnosť sprístupniť informácie a to meno a priezvisko predávajúcich, od ktorých Národná diaľničná spoločnosť, a. s., vykúpila za účelom výstavby diaľnice D4 a rýchlostnej cesty R7 tieto pozemky:

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 6284/57, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 6355/62, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 6284/97, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 5912/29, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 6355/41, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra E, par. č. 2158/5, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Bratislava - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra E, par. č. 2166/3, zapísaný na LV XXXX, kat. územie U. Q., obec Q. - m. č. Podunajské Biskupice, okres Bratislava II;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 20712/17, zapísaný na LV XXXX, kat. územie D., obec D., okres Senec;

- Pozemok, parcela registra C, par. č. 2221/10, zapísaný na LV XXXX, kat. územie M. B., obec

Dunajská Lužná, okres Senec;

- Všetkých pozemkov nachádzajúcich sa v kat. území B., obec B., okres Dunajská Streda.

35. Národná diaľničná spoločnosť v odpovedi zo dňa 02.11.2016 uviedla, že požadované informácie nesprístupní z dôvodu ochrany osobných údajov predávajúcich a v súlade s § 18 ods. 4 zákona o slobode informácií podala Ministerstvu dopravy a výstavby SR podnet na vydanie rozhodnutia. Ministerstvo dopravy a výstavby následne vydalo rozhodnutie č. 26543/2016/A232-OK/71968 zo dňa 15.11.2016, ktorým nevyhovelo žiadosti žalobcu o sprístupnenie informácií z dôvodu ochrany osobných údajov.

36. Podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

37. Podľa § 3 ods. 3 zákona o slobode informácií informácie sa sprístupňujú bez preukázania právneho alebo iného dôvodu alebo záujmu, pre ktorý sa informácia požaduje.

38. Podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov sú osobnými údajmi údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej, či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

39. Podľa § 1 zákona o ochrane osobných údajov tento zákon upravuje

- a) ochranu práv fyzických osôb pred neoprávneným zasahovaním do ich súkromného života pri spracúvaní ich osobných údajov,
- b) práva, povinnosti a zodpovednosť pri spracúvaní osobných údajov fyzických osôb,
- c) postavenie, pôsobnosť a organizáciu Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky.

40. Podľa § 2 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov tento zákon sa vzťahuje na každého, kto spracúva osobné údaje, určuje účel a prostriedky spracúvania alebo poskytuje osobné údaje na spracúvanie.

41. Podľa § 4 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej alebo určiteľnej fyzickej osoby, pričom takou osobou je osoba, ktorú možno určiť priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora alebo na základe jednej či viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú, fyziologickú, psychickú, mentálnu, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu identitu.

42. Podľa § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.

43. Podľa § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií informácie o osobných údajoch fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených zákonom, povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje zákon, alebo na základe predchádzajúceho písomného súhlasu dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nemá spôsobilosť na právne úkony, taký súhlas môže poskytnúť jej zákonný zástupca. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba.

44. Podľa § 12 zákona o slobode informácií všetky obmedzenia práva na informácie vykonáva povinná osoba tak, že sprístupní požadované informácie vrátane sprievodných informácií po vylúčení tých

informácií, pri ktorých to ustanovuje zákon. Oprávnenie odmietnuť sprístupnenie informácie trvá iba dovtedy, kým trvá dôvod nesprístupnenia.

45. Podľa § 10 ods. 3 písm. f) a g) zákona o ochrane osobných údajov prevádzkovateľ spracúva osobné údaje bez súhlasu dotknutej osoby aj vtedy, ak

- spracúvanie osobných údajov je nevyhnutné na splnenie dôležitej úlohy realizovanej vo verejnom záujme, alebo

- spracúvanie osobných údajov je nevyhnutné na ochranu práv a právom chránených záujmov prevádzkovateľa alebo tretej strany, najmä osobné údaje spracúvané v rámci ochrany majetku, finančných alebo iných záujmov prevádzkovateľa a osobné údaje spracúvané na zabezpečenie bezpečnosti prevádzkovateľa prostredníctvom kamier alebo obdobných systémov; to neplatí, ak pri takomto spracúvaní osobných údajov prevažujú základné práva a slobody dotknutej osoby, ktoré podliehajú ochrane podľa tohto zákona.

46. Podľa § 68 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. je katastrálny operát verejný. Každý má právo doň nahliadať a robiť si z neho výpisy, odpisy alebo náčrty.

47. Podľa § 68 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. pri nahliadaní do katastrálneho operátu alebo pri poskytovaní osobných údajov z katastra sa osobné údaje sprístupňujú alebo poskytujú v rozsahu meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia a miesto trvalého pobytu. Tento rozsah osobných údajov sa vzťahuje aj na zverejňovanie osobných údajov z katastrálneho operátu.

48. Podľa § 68 ods. 4 zákona č. 162/1995 Z.z. vlastníkov nehnuteľnosti sa z katastrálneho operátu sprístupní na nahliadnutie alebo sa poskytne na jeho žiadosť okrem osobných údajov uvedených v odseku 2 aj jeho rodné číslo a údaj o cene poľnohospodárskych pozemkov a lesných pozemkov.

49. Podľa § 68 ods. 5 zákona č. 162/1995 Z.z. verejnosť zbierky listín [§ 8 ods. 1 písm. c)] je obmedzená a umožňuje sa len vlastníkom, ich právnym predchodcom alebo iným oprávneným osobám, alebo osobe vykonávajúcej geodetické činnosti súvisiace s pozemkovými úpravami podľa osobitného predpisu, alebo osobe, ktorá vyhotovuje geometrické plány alebo vytyčuje hranice pozemkov, alebo osobe vykonávajúcej znaleckú činnosť v odbore geodézie, kartografie a katastra alebo osobe, ktorá vyhotovuje cenové mapy.

50. Podľa § 69 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. okresný úrad vyhotoví na požiadanie výpis alebo kópiu zo súboru geodetických informácií, výpis alebo kópiu zo súboru popisných informácií, kópiu z pozemkových kníh, ako aj identifikáciu parcely. Výpis alebo kópia, ako aj identifikácia parcely sú verejné listiny. Výpis alebo kópia z listu vlastníctva vydaná fyzickej osobe, ktorá je vlastníkom, môže na jej žiadosť obsahovať okrem osobných údajov uvedených v § 68 ods. 2 aj jej rodné číslo.

51. Podľa § 69 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z.z. údaje zo súboru popisných informácií a zo súboru geodetických informácií môže poskytnúť na požiadanie aj právnická osoba zriadená úradom. Tieto údaje majú informatívny charakter.

52. Právo na informácie je garantované Ústavou Slovenskej republiky, Listinou základných práv a slobôd a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám upravuje zákon o slobode informácií. Prístup k informáciám, ktorými povinná osoba disponuje, nie je absolútny a zákon stanovuje aj isté obmedzenia prístupu k informáciám, a to v záujme ochrany práv iných osôb, ktoré môžu byť v protichodnom postavení k právu žiadateľa na informácie. Uvedené platí aj o ochrane osobných údajov fyzickej osoby, ktoré spracúva povinná osoba a ktorých sprístupnenie musí byť odôvodnené len konkrétnym normatívnym ustanovením.

53. V prejednávanej veci nie je sporné, že zákon o slobode informácií obmedzuje prístup k osobným údajom, spornou je však otázka, či poskytnutie mena a priezviska fyzickej osoby môže dostatočným spôsobom identifikovať konkrétnu fyzickú osobu. Podľa sťažovateľa samotné meno a priezvisko nie sú

dostatočným identifikátorom fyzickej osoby, a preto nebol dôvod tieto informácie neposkytnúť. Uvedené platí aj v prípade, ak sa spolu s menom a priezviskom uvedie informácia o parcelnom čísle a na základe tohto identifikátora nie je možné dospieť k jednoznačnej identifikácii osoby

54. Osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa určenej (identifikovanej) alebo určiteľnej (identifikovateľnej) fyzickej osoby, pričom takúto osobu možno prostredníctvom týchto údajov identifikovať priamo alebo aj nepriamo. Fyzická osoba je identifikovaná vtedy, keď je v rámci skupiny osôb odlišiteľná od všetkých ostatných príslušníkov skupiny, čiže jej identita je určená jednoznačne.

55. V súlade s § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií povinná osoba sprístupní na účely informovania verejnosti osobné údaje fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme (len) za podmienok ustanovených osobitným zákonom. Zákon o slobode informácií odkazuje najmä na normy obsiahnuté v zákone o ochrane osobných údajov (zákon č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov uplatniteľný na prístupu k informáciám vo veci samej), ktoré vychádzajú zo smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/EHS z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31 - 50). Podľa bodu 26 preambuly smernice 95/46/EHS sa „zásady ochrany musia vzťahovať na všetky informácie týkajúce sa identifikovanej alebo identifikovateľnej osoby“ pričom „k určeniu, či je osoba identifikovateľná, by sa mali vziať do úvahy všetky prostriedky, u ktorých je primeraná pravdepodobnosť, že ich využije kontrolór, alebo ľubovoľná iná osoba na identifikáciu príslušnej osoby“ a „zásady ochrany sa nebudú vzťahovať na údaje poskytnuté anonymne, a to tak, že predmet údajov sa už nebude dať identifikovať“.

56. Námietka sťažovateľa je najskôr založená na tom, že samotné meno a priezvisko nemôžu dostatočne identifikovať konkrétnu fyzickú osobu, a preto sa nejedná o osobné údaje. Pokiaľ ide o definíciu osobných údajov, pod tento pojem nie sú zaradené konkrétne pomenované kategórie údajov, resp. spod definície tohto pojmu nie sú žiadne konkrétne údaje vylúčené. Podstatné je, aby obsah a význam týchto údajov naplňal znaky osobných údajov, teda aby v prejednávacom prípade prostredníctvom obsahu ďalších poskytnutých údajov (vlastníctvo konkrétnych pozemkov v konkrétnom katastrálnom území) a ich vyhodnotenia vo vzťahu k ostatným známym, resp. dostupným informáciám bolo možné dospieť k identifikovaniu určitej fyzickej osoby. Nie je podstatné, že samotné meno a priezvisko ešte neurčuje konkrétnu fyzickú osobu, nakoľko osobnými údajmi nie sú len údaje, ktorými je fyzická osoba priamo identifikovaná, ale aj údaje, ktoré sa identifikovateľnej osoby týkajú. Najvyšší súd poukazuje, že pokiaľ žalovaný vyhodnotil poskytnutie mena a priezviska fyzickej osoby ako poskytnutie údajov, ktoré môžu viesť k určeniu konkrétnej fyzickej osoby, a to s poukazom na pravidlá určovania miestnej príslušnosti súdu, tak takýto postup žalovaného bol zákonný a spĺňal požiadavku ochrany osobných údajov, ktorú bol žalovaný v postavení povinnej osoby, ktorá spracúva osobné údaje, povinný rešpektovať a dodržiavať. Ak je povinnou osobou súd, v zásade všetky informácie, ktoré o účastníkoch (fyzických osobách) spracúva, by mali byť osobnými údajmi (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19.06.2019, sp.zn. 10Sžik/2/2017, bod 34). Analogicky platí uvedené aj na poskytnutie mena a priezviska fyzickej osoby v spojení s vlastníctvom konkrétneho pozemku v jedinečnom katastrálnom území. V tomto smere nie je úvaha krajského súdu, že „v prípade sprístupnenia mena a priezviska predávajúcich by žiadateľ disponoval aj číslom listu vlastníctva a konkrétnym parcelným číslom, t. j. konkrétnym predmetom prevodu kúpnej zmluvy“ a následne „dotknuté osoby by boli jednoznačne identifikovateľné aj prostredníctvom uvedených údajov“ (bod 44 rozsudku krajského súdu) nelogická a popierajúca výklad relevantných ustanovení zákona o slobode informácií tak, ako ich interpretuje aj kasačný súd.

57. Najvyšší súd uvádza (napríklad už citovaný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 19.06.2019, sp.zn. 10Sžik/2/2017, bod 35), že pri súčasnej úrovni verejne dostupných informácií na internete (a to tak oficiálnych úradných databáz napr. kataster portál, katastrálne mapy, ako aj súkromných portálov pracujúcich s údajmi vedúcimi k identifikovaniu fyzickej osoby, ako sú napríklad aj rôzne sociálne siete) nie je potom údaj, v rozsahu meno a priezvisko fyzickej osoby v spojení s informáciou o parcelnom čísle, čísle listu vlastníctva a označením katastrálneho územia nachádzajúcim sa na území Slovenskej republiky, osobným údajom, ktorý nie je možné sprístupniť pretože objektívne

nie je potrebné vynaložiť neúmerne vysoké úsilie k tomu, aby kombináciou poskytnutých a verejne dostupných údajov bola fyzická osoba konkrétne určiteľná (identifikovateľná v zmysle ust. § 4 ods. 1 zákona o ochrane osobných údajov v spojení s bodom 26 preambuly smernice 95/46/EHS).

58. Najbežnejším identifikátorom je meno a priezvisko osoby, ktoré slúži na všeobecnú charakteristiku a určenie konkrétneho jednotlivca. Miera, do akej sú identifikátory spôsobilé určiť konkrétnu fyzickú osobu, závisí od posúdenia dostupných údajov a ich vzájomnej súvislosti v danej situácii. Samotné meno a priezvisko totiž nebude postačovať na identifikáciu osoby v rámci väčšej skupiny obyvateľstva, avšak v úzkej societe je možné, aj na základe mena a priezviska, dosiahnuť presnú identifikáciu konkrétnej osoby a v tom prípade spadá, aj takýto široký pojem identifikátora, pod ochranu osobných údajov. Vo všeobecnosti sa za konkrétny osobný údaj považuje súbor informácií, ktorý obsahuje meno a priezvisko, dátum narodenia alebo rodné číslo a adresu trvalého pobytu. Na základe týchto údajov je možné individuálne a priamo identifikovať každú osobu. Ide o úzky výpočet osobných údajov, ku ktorým sa v jednotlivých prípadoch môžu priradiť aj iné údaje, ktoré samé o sebe nevytvárajú možnosť identifikácie konkrétnej osoby v širokej societe.

59. S cieľom vytvorenia primeranej rovnováhy medzi právom na informácie na jednej strane a právom na súkromie na strane druhej, ktoré sú garantované Ústavou Slovenskej republiky, upravujú ustanovenia zákona o slobode informácií podmienky, zákonné obmedzenia a povinnosti pre štátne orgány, ktoré pri svojej činnosti spracúvajú informácie dotýkajúce sa osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy a informácie o osobných údajoch fyzickej osoby. Tento taxatívny výpočet chránených prvkov vyplýva z ustanovenia § 9 zákona o slobode informácií, ktorý upravuje inštitút ochrany osobnosti a osobných údajov a štátnym orgánom v postavení povinných osôb priznáva práva k zákonnému obmedzeniu práva na informácie. Obmedzenie spočíva v postupe povinnej osoby, ktorá taxatívne uvedené informácie sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Rovnováhu medzi uplatnením práva a jeho ochranou tu zabezpečuje okrem iného aj silný právny inštitút súhlasu dotknutej osoby. Právo rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či, v akom rozsahu a akým spôsobom majú byť skutočnosti z osobného súkromia fyzickej osoby sprístupnené iným, je jednou z hlavných zložiek práva na ochranu súkromia.

60. Najvyšší súd nerozporuje ani tvrdenie žalovaného, ktoré si osvojil krajský súd, že Národná diaľničná spoločnosť, a. s. nedisponovala súhlasmi dotknutých osôb na zverejňovanie ich osobných údajov v zmluvách a preto bolo potrebné zabezpečiť ich anonymizáciu v rozsahu, aby zverejňované zmluvy neobsahovali osobné údaje v rozpore so zákonom o ochrane osobných údajov.

61. Najvyšší súd následne preskúmal rozsudok krajského súdu týkajúci sa záverov o poskytovaní informácií o mene a priezvisku predávajúcich, s ktorými Národná diaľničná spoločnosť uzatvorila kúpne zmluvy na nehnuteľnosti uvedené v žiadosti. Uvedené informácie boli pred predajom nehnuteľnosti už zverejnenými informáciami ako súčasť katastrálneho operátu podľa § 68 ods. 2 katastrálneho zákona. Podľa krajského i kasačného súdu „súčasťou katastrálneho operátu je informácia o aktuálnom vlastníkovi nehnuteľnosti, pričom sú zverejnené údaje v rozsahu podľa § 68 ods. 2 katastrálneho zákona“. Ustanovenia § 68 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona „neustanovuje, že katastrálny operát má obsahovať aj informácie o predchádzajúcich vlastníkoch nehnuteľnosti. Kasačný súd je však názoru, a to na rozdiel od krajského súdu, že je možné sprístupniť informácie požadované žalobcom, pretože uvedené údaje v období pred zápisom návrhu na vklad vlastníckeho práva pre nového vlastníka ako osobné údaje už zverejnené boli a to napr. na kataster portáli.

62. Najvyšší súd na rozdiel od právneho posúdenia krajského súdu, poukazuje gramatickým, ale aj logickým a ústavnokonformným výkladom na jednoznačný obsah ustanovenia § 68 ods. 1 a 2 zákona č. 162/1995 Z. z., ktorým je verejnosť katastrálneho operátu a na prelomenie zásady ochrany osobných údajov v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií.

63. Obsah katastrálneho operátu je určený najmä ustanovením § 8 zákona č. 162/1995 Z.z., pričom toto

ustanovenie výslovne nerieši otázku, či sa pod pojmom vlastník pre účely katastrálneho zákona myslí len aktuálny vlastník, alebo aj vlastník predchádzajúci. Okresné úrady sprístupňujú informácie z katastra podľa ust. § 69 zákona č. 162/1995 Z. z., ktoré obsahujú okrem iného aj chronológiu zmien vlastníkov predmetnej nehnuteľnosti tak, ako to správne uvádza žalobca. Uvedené tak potvrdzuje skutočnosť, že súčasťou katastrálneho operátu je aj informácia o predchádzajúcom vlastníkovi. Najvyšší súd konštatuje, že verejnosť katastrálneho operátu a prelomenie zásady ochrany osobných údajov v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona o slobode informácií sa jednoznačne vzťahuje nielen na aktuálnych, ale aj predchádzajúcich vlastníkov nehnuteľnosti v rozsahu údajov vyplývajúcich z katastrálneho operátu. Informácie o vlastníkoch nehnuteľností sú ako už bolo vyššie zmienené, aj voľne dostupné prostredníctvom niekoľkých informačných systémov, ktoré umožňujú bezplatne a jednoducho prístup k aktuálnym vlastníkom všetkých nehnuteľností na území Slovenskej republiky, pričom ktokoľvek si údaje o mene a priezvisku v spojení s konkrétnym parcelným číslom presne špecifického katastrálneho územia môže prezerat' a ukladať (napríklad informačný systém dostupný na webovom sídle: <https://zbgis.skgeodesy.sk>). Ktokoľvek si tak môže bezplatne vytvárať aj databázu zmien a chronológiu vlastníkov jednotlivých nehnuteľností a zverejniť ju bez toho, aby tým porušil zákon o ochrane osobných údajov.

64. Najvyšší súd konštatuje, že pre výklad ust. § 9 ods. 1 až 3 zákona o ochrane osobných údajov v spojení s ust. § 4 ods. 3 písm. a) bod 3 tohto zákona sú relevantné aj základné zásady zákona o slobode informácií, ktorými sú zásada transparentnosti verejnej správy a zásada prevažujúceho verejného záujmu, ktorá má svoj zdroj v článku 26 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky.

65. Najvyšší súd konštatuje, že kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a kasačná sťažnosť je dôvodná.

66. Najvyšší súd dodáva, že kasačná sťažnosť žalobcu v naznačenom smere obsahuje právne relevantné námietky, ktoré majú zásadný dopad na vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, pričom ďalším sťažnostným bodom žalobcu o nesprávnom procesnom postupe krajského súdu z dôvodu nedostatočného odôvodnenia rozsudku, nie je nutné sa zaoberať.

67. Podľa § 462 ods. 2 SSP ak kasačný súd dospeje k záveru, že napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy nie je v súlade so zákonom, a krajský súd žalobu zamietol, môže rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

68. Podľa ust. § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

69. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a aplikáciu revízneho princípu v rozhodovacej činnosti kasačného súdu, bolo potrebné rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnutie správneho orgánu zrušiť.

70. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 2 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému sťažovateľovi (žalobcovi) priznal proti neúspešnému žalovanému nárok na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania na krajskom súde a kasačnom súde. O výške náhrady trov konania na krajskom súde a kasačnom súde rozhodne podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 2 SSP krajský súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.